

Atleidimo malda (Kun. Robertas de Grandis)

Maža knygutė, kurią parašė išitraukęs į sielos gydymo tarnystę, amerikiečių kunigas charizmatas tėvas Robertas De Grandis. Tai atleidimo malda. Keleta tokių minčių:

„Aptardamas sielos gydymo tarnystę, tėvas Robertas pabrėžia maldos veiksmingumą penkiose mūsų gyvenimo srityse: dvasinėje, emocinėje, psichinėje, fizinėje ir komunikacineje. Paprastai dažniausiai savo dėmesį sutelkiame į fizinę sritį, nes ji labiausiai matoma, tad čia greičiausiai galime pastebėti pažangą. Tačiau visos sritys yra tarpusavyje susijusios. Antai fizinės sveikatos neatgausime, jei dvasinė bus sutrikusi. Daugelio mūsų ligų pagrindas - dvasiniai negalavimai, pavyzdžiui, net Pasimeldęs už žmones, daugeliui jų pavedu kasdien kalbėti ATLEIDIMO MALDĄ. Patariu joje atiduoti Dievui visus „kaltininkus“, kuriuos Dievas mums primins. JEIGU ŽMOGUS NUOSEKLIAI KALBĖS ŠIĄ MALDĄ, NETRUKUS JO GYVENIME PASIRODYS NUOSTABŪS ATLEIDIMO VAISIAI. RAGINU JĄ KALBĖTI BENT 30 DIENŲ, BET PAPRASTAI JAU PO 20 DIENŲ PRADEDA RYŠKĖTI DIEVO MALONĖS VEIKIMO REZULTATAS: PRADEDA SVEIKTI, ATSIRANDA VIDINIS DŽIAUGSMAS“ - sako tėvas Robertas.

ATLEIDIMO MALDA

Viešpatie Jėzau Kristau, šiandien Tave prašau - padaryk, kad atleisčiau visiems žmonėms, kuriuos esu sutikęs (-usi) savo gyvenime. Žinau, jog suteiksi man jėgų, kad galėčiau tai įvykdyti, dėkoju Tau, kad myli mane labiau nei aš pats (-i) save ir labiau trokšti mano laimės, negu aš jos trokštu.

Tėve, atleidžiu Tau tuos visus atvejus, kai mirtis aplankė mano šeimą: kritinius atvejus, finansinius sunkumus ir tuos įvykius, kuriuos laikiau Tavo bausme, kai kiti sakydavo: „Matyt, Dievas taip norėjo“, o aš nusivildavau Tavimi ir išįzeisdavau ant Tavęs. Šiandien prašau — apvalyk mano širdį ir protą.

Mano Viešpatie, atleidžiu SAU savo nuodėmes, kaltes ir silpnybes ir visa tą blogį, kuris manyje susikaupęs, tai, ką aš laikau ydomis, blogiu. Išsižadavau visų prietarų ir tikėjimo jais, spiritistinių seansų, horoskopų skaitymo, ateities spėjimų, talismanų, užkeikimų, būrimų. Renkuosi Tave kaip savo vienintelį Viešpatį ir Išganytoją. Pripildyk mane savo Šventosios Dvasios. Atleidžiu SAU Dievo vardo tarimą be reikalo, taip pat, kad nereiščiau Tau garbės liovėsis (-usi) eiti į bažnyčią; atleidžiu sau už savo tėvų žeidimą, už girtavimą, svetimavimą, homoseksualizmą. Tatai Tu man jau atleidai per Atgailos sakramentą, šiandien aš tai atleidžiu PATS SAU. Taip pat už abortus, vagystes, melą, apgaulę, kitų žmonių niekinimą.

Iš visos širdies atleidžiu savo MAMAI. Atleidžiu visus atvejus, kai ji mane žodžiu žeidė, širdo ir baudė mane, kai daugiau dėmesio skyrė mano broliams ir seserims. Atleidžiu, kai plūdo mane, kad esu kvaiša, besmegenis (-ė), blogiausias (-ia) iš visų jos vaikų ir daug kainuoju šeimai. Atleidžiu už tai, kad sakydavo, kad gimiau netrokštamas (-a), kad esu netyčiukas (-ė), klaida, kad gimiau ne toks (-ia), kaip ji norėjo.

Atleidžiu savo TĖVUI. Atleidžiu už tas dienas ir metus, kai man truko jo meilės, jautrumo, dėmesio, paramos. Atleidžiu už tai, kad jam stigo laiko man, ir už tai, kad nelydėjo manęs svarbiuose mano gyvenimo įvykiuose. Atleidžiu jo girtavimą, kivirčius su mama, mano broliais ir seserimis: jo žiaurias bausmes, mūsų apleidimą, išėjimą iš namų, skyrybas su mama, už jo išdavystes.

Viešpatie, šiuo atleidimu noriu apgaubti taip pat savo BROLIUS IR SESERIS. Atleidžiu, kad mane atstūmė, melavo apie mane, skundė tėvams, kovojo dėl jų meilės, nekentė manęs, išįzeisdavo dėl niekų, skriaudė dvasiškai ir fiziškai. Atleidžiu, kad jie buvo man šturkštūs, priekabūs. Viešpatie, atleidžiu savo VYRUI (ŽMONAI) už meilės, jautrumo, supratimo, paramos ir dėmesio, bendravimo stoką, atleidžiu visas kaltes, ydas, silpnybes ir tuos darbus bei žodžius, kurie mane žeisdavo ir sukeldavo nerimą.

Jėzau, atleidžiu savo VAIKAMS už jų pagarbos man stoką, neklusnumą, meilės, dėmesio, paramos, šilumos, supratimo stygių. Atleidžiu jiems jų blogus įpročius, atšalimą nuo bažnyčios, įvairius blogus darbus, kurie sukėlė man nerimą.

Mano Dieve, atleidžiu savo SUTUOKTINIO ŠEIMAI ir vaikams: uošvei, uošviui, anytai, marčiai, žentui ir kitiems, kurie per vedybas įėjo į mano šeimą, bet kurie žiūrėjo į ją be meilės. Atleidžiu už jų žodžius, mintis, darbus ir aplaidumus, kurie mane žeidė ir suteikė skausmo. Atleidžiu tetoms ir dėdėms, kitiems giminaičiams, kurie galbūt valdingai kišosi į mūsų šeimos reikalus.

Viešpatie, prašau Tave, padėk man atleisti savo GIMINĖMS: seneliui ir senelei, kurie sukėlė sąmyšį nederamai elgdamiesi su mano tėvais, nuteikdami vieną prieš kitą.

Jėzau, padėk man atleisti savo BENDRADARBIAMS, kurie yra man nemieli arba apsunkina gyvenimą. Tiems, kurie primeta man savo užduotis, kurie nenori bendradarbiauti, stengiasi užimti mano postą. Atleidžiu jiems.

KAIMYNAMS, kuriems reikia mano atleidimo, - atleidžiu jų triukšmavimą, šiukšlinimą, įsikaltas nuostatas, manęs apkalbinėjimą ir kitų kaimynų juodinimą — visa tai atleidžiu jiems, Viešpatie.

Atleidžiu visiems KUNIGAMS, vienuoliams, mano parapijai, parapijų organizacijoms ir maldos grupėms, savo dvasios vadovui, vyskupui, Popiežiui, visai Bažnyčiai už paramos stoką, mano savivertės nepripažinimą, ko mūsų šeimai taip reikėjo. Taip pat visus sužeidimus, kuriuos patyriau aš arba mano šeima, net seniai, praėityje, — šiandien jiems atleidžiu.

Viešpatie, atleidžiu KITŲ ĮSITIKINIMŲ ASMENIMS — tiems, kurie priklauso prie kitų politinių partijų ir srovių žmonių, kurie mane kritikavo, diskriminavo, iš manęs šaipėsi, dėl kurių patyriau materialinių nuostolių.

Atleidžiu KITŲ TIKĖJIMŲ ASMENIMS, kurie mėgino prievarta mane atversti, kurie mane puldinėjo, vaidijosi su manimi, stengėsi primesti man savo požiūrį.

Atleidžiu tiems, kurie mane žeidė etniniu požiūriu: diskriminavo mane, tyčiojosi iš manęs, įžeidžiai kalbėjo apie mano tautybę ar rasę, fiziškai, materialiai ar emociškai skriaudė mano šeimą — atleidžiu jiems šiandien.

Viešpatie, taip pat atleidžiu visiems SPECIALISTAMS, kurie koku nors būdu mane nuskriaudė: gydytojams, slaugytojams, teisininkams, teisėjams, politikams ir valdininkams. Atleidžiu visiems, dirbantiems aptarnavimo ir saugos tarnybose: transportininkams, policininkams, gelbėtojams, gaisrininkams, sanitarams, o ypač specialistams, kurie per daug užsiprašė už savo darbą.

Jėzau, atleidžiu savo DARBDAVIUI, kad nepakankamai man mokėjo, kad nevertino mano darbo, negyrė už laimėjimus.

Viešpatie Jėzau, atleidžiu savo MOKYTOJAMS IR DĖSTYTOJAMS, buvusiems ir dabartiniams, tiems, kurie mane baudė, žemino, įžeidinėjo, nesąžiningai vertino, pajuokdavo, vadindavo bukagalviu (-e), versdavo likti mokykloje po pamokų. Viešpatie, nuoširdžiai jiems atleidžiu.

Jėzau, atleidžiu savo DRAUGAMS, kurie mane yra apgavę, kurie nutraukė draugystę su manimi, kurie buvo man nepalankūs, kurie buvo neprieinami, kai jų man reikėjo, kurie pasiskolino pinigų ir negrąžino, kurie mane apkalbinėjo.

Viešpatie Jėzau, ypač meldžiu malonės atleisti TAM VIENINTELIAM ASMENIUI, kuris mane sužeidė labiausiai. Prašau padėti man atleisti tam, kurį laikau didžiausiu savo priešu; kam sunkiausia man atleisti; apie kurį aš esu pasakęs (-iusi) — niekada neatleisiu.

Viešpatie, PATS (PATI) taip pat prašau atleidimo tų žmonių — už jiems suteiktą skausmą, ypač motinos ir tėvo, taip pat savo vyro (žmonos). Nuoširdžiai atsiprašau ypač už didžiausias savo padarytas skriaudas jiems. Dėkoju Tau, Viešpatie Jėzau, kad dabar esu išvaduojamas (-a) nuo blogio — nuo neatleidimo. Tepripildo Tavo Šventoji Dvasia mane šviesos ir nusviedžia mano aptemusį protą. AMEN.